यद्यस्माज्जाताः गुरुत्वाज्जनकत्वात्वृत्तिप्रदत्वाच्चहरेराराधनंतेषांपरोधर्मइत्यर्थः ॥ ३३॥ भोक्षत्तःदैवकर्मात्मरूपिणः कालकर्मस्वभावशक्तिमतः भगवतोयोगमायाबलेनोज्जृंभितमेतद्विराट्रूपमुपाकर्तुंसाकल्येननिरूपयितुं कःश्रद्दध्यात्इच्छेत् इच्छाऽप्यशक्यानिरूपणंतुदूरतइत्यर्थः॥३४॥ अंगविदुर अथापिहरेः कीर्तिंकीर्तयामियथाश्रुतंगुरुमुखात् तदपिनसर्वात्मनाकिंतुयथामतिस्वमत्यनुसारेणअन्याभिधाहरिव्यतिरिक्तार्थाभिधानंतयाऽसतींमलिनांस्वीयांवाचंसत्कर्तुंपवित्रीकर्तुम् ॥ ३५ ॥ अज्ञात्वाऽपियथामतिकीर्तनेश्रवणेवाआवश्यकंकैवल्यमित्याह एकांततोलाभंनुनिश्चितमाहुः श्रुतेः श्रोत्रस्यउपाकृतायांनिरूपितायाम् उपसंप्रयोगंसंनिधावर्पणम् ॥ ३६ ॥ नत्वतीवज्ञानेनिर्बंधःकर्तव्यः ब्रह्मणोपिदुर्ज्ञेयत्वादित्याह आत्मनोहरेर्महिमायोगविपक्वयाऽपिसंवत्सरसहस्रांतेऽपिआदिकविनाब्रह्मणाऽपिकिमवसितः किंज्ञातः इतिकाकूक्त्याएतावानितिन

एतेवर्णाःस्वधर्मेणयजंतिस्वगुरुंहरिम्॥ श्रद्धयात्मविशुद्ध्यर्थंयज्ज्ञाताःसहवृत्तिभिः॥ ३३॥ एतत्क्षत्तर्भगवतो दैवकर्मात्मरूपिणः ॥ कःश्रद्दध्यादुपाकर्तुंयोगमायाबलोदयम्॥ ३४॥ अथापिकीर्तयाम्यंगयथामतियथाश्रुतम्॥ कीर्तिंहरेःस्वांसत्कर्तुंगिरमन्याभिधाऽसतीम्॥ ३५॥ एकांतलाभंवचसोनुपुंसांसुश्लोकमौलेर्गुणवादमाहुः ॥ श्रुतेश्चविद्वद्भिरुपाकृतायांकथासुधायामुपसंप्रयोगम्॥ ३६॥ आत्मनोवसितोवत्समहिमाकविनादिना॥ संवत्सरसहस्रांतेधियायोगविपक्वया॥ ३७॥ अतोभगवतोमायामायिनामपिमोहिनी॥ यत्स्वयंचात्मवर्त्मात्मानवेदकिमुतापरे॥३८॥ यतोऽप्राप्यनिवर्ततेवाचश्चमनसासह॥ अहंचान्यइमेदेवास्तस्मैभगवतेनमः॥३९॥इ०भा०तृ०षष्ठोऽध्यायः॥ ६॥ ॥७॥ श्रीशुकउवाच एवंब्रुवाणेमैत्रेयेद्वैपायनसुतोबुधः॥ प्रीणयन्निवभारत्याविदुरःप्रत्यभाषत॥ १॥

ज्ञातएवेत्युक्तम् ॥ ३७ ॥ यद्यस्मात्स्वयमपि आत्माहरिः आत्मवर्त्मस्वमायागतिमेतावदितिनवेद अनंतत्वात्॥ ३८ ॥ अतोदुर्ज्ञेयत्वात्केवलंनमस्करोति यतइति यस्यज्ञानायप्रवृत्तावाचोऽपिमनसासहतमप्राप्यैवन्यवर्तंतदुर्ज्ञेयत्वात् नकेवलंवाङ्मनसीअहमहंकारस्याधिष्ठातारुद्रोऽपिइमे इंद्रियाधिष्ठातारोदेवाःअन्येच ॥३९॥ इतितृतीयस्कंधेटीकायांषष्ठः॥६॥ सप्तमेसंशयच्छेदिप्रतिनंद्यमुनेर्वचः पुनःक्षत्राकृतानानाप्रश्नाःसम्यगुदीरिताः ॥ १ ॥ अथतेभगवल्लीलायोगमायोपबृंहिताइत्यादिनामायागुणैःलीलयाभगवान्सृष्ट्यादिकरोतीत्येवंब्रुवाणंभारत्याप्रार्थनारूपया प्रीणयन्निवेति अभिप्रायाज्ञानेनाक्षेपात् ॥ १ ॥